

Yüreğinden Kanatlanın Çocuklar

— prens · 28 Mart 2012

"Şahin duruşa güvercin bakıyor/çocuklar
Kanatlarına mavi tebeşir tozu üflerken..."

Gölge gibi ağır;
Ellerinde barut kokusu
Kaşmir dokuya işleniyorlar
Teyellerinde rüzgar gülleri
Leblebi tozuna banıyor
Top sesleri bakışlarını
Bakışlar/ki ürkek
Ceylan avında...

Biri!
İman tahtasından kanıyor
Avuçlara yediveren sığağı
Bahara çiçekli güneşin
Gülen yüzleri onlar
Çiğ dökmüş sözleri
Basiretsiz...

Yüreğinde kum eleyen çocuklar
Dişlerinde çitlembik eziği
Anarşik sevdaları sıvadılar
Düş yanlarına...

"Sevda değirmenlerinde
Umut eliyorlar durmadan"

Yıldız çalıyorlar
Karanlıkta kalan yüzlerine
Kanat uçlarında acılar
İçinden taşan insanlığa
Özgürleşiyorlar...

Yeryüzü alfabesinde

Savařın aritmetiđi bu
Okeye dönen bir tařın
Fünyesinde çocuklar
řansa çekiliyorlar...

Ve talan olmuş bakışların
Son çırasında ışıldıyorlar
Yakamoz mavisi ziynet gibi
Kendi fenerlerinde yalnız

Yalnız ekilen toprakların son mahsulleri onlar
Her bahara kanayacaklar çiçeklerinden...